

Research Paper

Field leaching and evaluation of theoretical and experimental models of soil leaching in the Sistan plain

Seyed Reza Tabatabaei ¹, Mohammad Mahdi Chari ^{2*}, Peyman Afrasiab ³, Masoomeh Delbari ⁴,

¹ Msc student, Water Engineering Department, Faculty of water and soil, University of Zabol, Zabol, Iran

² Associate Professor, Water Engineering Department, Faculty of water and soil, University of Zabol, Zabol, Iran

³ Associate Professor, Water Engineering Department, Faculty of water and soil, University of Zabol, Zabol, Iran

⁴ Associate Professor, Water Engineering Department, Faculty of water and soil, University of Zabol, Zabol, Iran

10.22125/IWE.2023.416450.1750

Received:
September 15, 2023
Accepted:
January 21, 2024
Available online:
May 5, 2024

Keywords:
**Leaching, Saline soil
Electrical conductivity,
Series of Reservoirs
Model, Sodium
adsorption ratio**

Abstract

Improvement of saline soils is very important from the point of view of soil and water resources conservation. Excess Solution salts in the root zone can reduce water uptake by the plant due to reduced soil osmotic potential. Necessary strategy in dealing with this issue is reducing the soil salinity to optimum level by capital leaching. The purpose of this study was to investigate the application of different amounts of leaching water in reducing salinity and evaluating experimental and theoretical models in predicting final salinity. This research was carried out in a part of Mohammadabad lands of Sistan plain as a randomized complete block. This experiment are carried out with five treatments and four iterations using test plots with one-to-one meter. Leaching was performed using 100 cm of water in four intervals of 25 cm. The required physical and chemical analyses before and after leaching and after the application of each irrigation cycle in treatments and at different depths up to 100 cm of soil were performed on the collected data. The results showed that the use of 100 cm of water for leaching could reduce the soil salinity class from S2A2 to S1A2. Experimental and theoretical models were evaluated and the results showed that theoretical models predicted the final salinity better than experimental models. Of all the experimental and theoretical models studied in this study, the theoretical model of a single reservoir with a correlation coefficient of 94% had the best results.

1. Introduction

Improvement of saline soils is very important from the point of view of soil and water resources conservation. In saline soils, crop production is adversely affected by soluble salts within the root zone as well as by shallow saline water table. Excess Solution salts in the root zone can reduce water uptake

* Corresponding Author: Mohammad Mahdi Chari

Address: Water Engineering Department, Faculty of water and soil, University of Zabol, Zabol, Iran

Email: m.mahdi.chari@gmail.com

Tel: 09367220062

by the plant due to reduced soil osmotic potential. Necessary strategy in dealing with this issue is reducing the soil salinity to optimum level by capital leaching.

The purpose of this study was to investigate the application of different amounts of leaching water in reducing salinity in Sistan region soils and evaluating experimental models including Leffelaar and Sharma (1977), Pazira and Kawachi (1981), Pazira and Keshavarz (1998) and theoretical leaching models including reservoirs model (SRM), series of reservoirs (SRM), Theoretical Plate – Thickness Model (TPTM) in predicting final salinity.

2. Materials and Methods

Study area

Located in south east of Iran, Sistan region is one of the areas characterized with great soil spatial variability. This research farm is located at coordinates of 61 degrees 32 minutes East and 31 degrees 2 minutes North and is 481 m above sea level. According to Köppen–Geiger climate classification, Zabol climate is classified as hot and dry climate with warm and dry summers.

Experimental models

Lafler and Sharma (1977) the equation indexes for their soils considering the equilibrium electric conductivity (EC_e) and initial moisture of soil as well. This equation is as following:

$$\left[\frac{(EC_f - EC_i)}{(EC_{eq} - EC_{eq})} \right] = 0.062 \left(\frac{D_s}{D_{lw}} \right) + 0.034 \quad (1)$$

Pazira and Kavachi (1981) presented a model for Iran's soils, particularly is applicable for central parts of Khuzestan:

$$\left[\frac{(EC_f - EC_{eq})}{(EC_i - EC_{eq})} \right] = 0.076 \left(\frac{D_s}{D_{lw}} \right) + 0.023 \quad (2)$$

Studies related to the preparation and compilation of this experimental model in salinity and sodium fields in the southeastern part of Khuzestan province through field experiments have been performed on the model plots (Pazira and Keshavarz):

$$\left[\frac{(EC_f - EC_{eq})}{(EC_i - EC_{eq})} \right] = 0.0764 \left(\frac{D_s}{D_{lw}} \right)^{0.864} \quad (3)$$

Theoretical models

Reservoirs model (SRM)

This model developed by Van der Molen (1979), In this model, the soil is assumed to be a reservoir with a volume (V) that has the same amount of moisture or soil solution (liquid phase) with an initial concentration of C₀. During the leaching process, C_i leaching gradually replaces the soil solution.

$$C_t = C_i + (C_0 - C_i)e^{-\frac{t}{T}} \quad (4)$$

Where, C_t is the concentration of salt in the outflow of the reservoir (soil) at time t and T at stop time.

Series of Reservoirs Model (SRM)

In a similar way, the expressions corresponding to the concentration of the effluents from the second (C_2), the third (C_3) and the fourth (C_4) reservoir are obtained. Therefore, the general equation for the concentration in nth reservoir is of the following form:

$$C_n = C_i + (C_0 - C_i)e^{-f\frac{t}{T}} \sum_{k=0}^{k=n-1} \left(1 + \frac{f^n t^n}{n! \cdot T^n}\right) \quad (5)$$

Theoretical plate-thickness model (TPTM)

This model considers the soil profile to be a continuous column. Glueckauf (1949) developed a theoretical formulation describing the behavior of such a column.

$$C - C_i = \frac{(C_0 - C_i)}{2} \left[\operatorname{erfc} \frac{f \cdot P - 1}{\sqrt{2f \cdot P}} \sqrt{N} - e^{2N} \cdot \operatorname{erfc} \frac{f \cdot P + 1}{\sqrt{2f \cdot P}} \sqrt{N} \right] \quad (6)$$

Where $P = D_w/\theta_{fc}$, D_s , $N = D_s/2K$; θ_{fc} is the soil moisture content at field capacity; D_w denotes the net depth of leaching water.

Finally, the values obtained from field and laboratory experiments and the values obtained from experimental and theoretical models were compared through statistical statistics of root mean square error (RMSE) and coefficient of determination (R²).

3. Results

The results show that with the increase of leaching to the plots, the electrical conductivity and the percentage of exchangeable sodium have decreased, but this decrease is better seen in the electrical conductivity, so that in the first application of applied water to a depth of 50 cm, Electrical conductivity and percentage of exchangeable sodium have decreased significantly, but in depth the opposite trend has been observed.

The results show that among the experimental models, the lowest value of RMSE was related to the receptive Pazira and Kavachi and Pazira and keshavarz models with a value of 0.16 and for a depth of 0-25 cm. The maximum value of RMSE is related to the Pazira and Kavachi model with a value of 3.35 and for a depth of 0-100 cm. The predicted salinity coefficient had the highest value equal to 0.88 in the Pazira and Kavachi model and a depth of 0-75 cm.

Among the theoretical models, the lowest value of RMSE was related to the reservoir series model (SRM) and TPTM with a value of 0.03 and a depth of 0-25 cm. The maximum value of RMSE is related to the TPTM model with a value of 3.47 and a depth of 0-100 cm. The predicted salinity coefficient had the highest value equal to 0.99 in SRM model and a depth of 0-25 cm.

4. Discussion and Conclusion

In general, it can be concluded that theoretical models predicted the final salinity better than experimental models. Of all the experimental and theoretical models studied in this study, the theoretical model of a single reservoir with a correlation coefficient of 94% had the best results.

5. Six important references

- 1) Asadi S., Homae M., Pazira E. 2012. Modeling leaching requirement for desalinization of saline soils. Iranian Water and soil resources conservation. 2 (2):65-84.
- 2) Corwin, D.L., Rhoades, J.D. and Simunek, J. 2007. Leaching requirement fore soil salinity control : Steady – state versus transient models. Agricul , Water Manage, 90(3):165-180.

- 3) Mashal M., Daneshvar M., Emami S., Varaviour M. 2013. Evaluation of theoretical salt leaching models (Case study: Labar-Saveh plan). Iranian Journal of water and irrigation management. 3(1): 121-134.
- 4) Mohammazadeh, M., Homaei, M., Asadi Kapourchal, S., Mahnaz Eskandari, M. 2020. Evaluating efficiency of theoretical saline soils leaching models in Azadegan plain. Iranian Journal of Irrigation and Water Engineering. 10(40): 144-165.
- 5) Pazira, E. and Kawachi, T. 1981. Studies on appropriate depth of leaching water, Iran .A case study. Journal of Integrated Agricultural Water agricultural production in South Asia. Agriculture Water Management, 78 (1-2): 136-151.
- 6) Rajabzadeh, F., Pazira, E. Mahdian, MH. Mahmoudi, S. and Heidarizadeh, M. 2009. Leaching saline and sodic soils along with reclamation-rotation program in the mid-part of Khuzestan, Iran. Journal of Applied Science, 9: 4020-4025.

Conflict of Interest

Authors declared no conflict of interest.

Acknowledgments

This work was supported by University of Zabol [grant number: UOZ-GR-7644].

آبشویی صحرایی و ارزیابی مدل‌های نظری و تجربی آبشویی خاک دشت سیستان

سید رضا طباطبایی^۱، محمد مهدی چاری^{۲*}، پیمان افراصیاب^۳، مصصومه دلبری^۴

تاریخ ارسال: ۱۴۰۲/۰۶/۲۴

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۱۱/۰۱

مقاله پژوهشی

چکیده

بهسازی خاک‌های شور از دیدگاه حفاظت منابع خاک و آب اهمیت فراوانی دارد. وجود بیش از حد نمک‌های محلول در ناحیه ریشه می‌تواند باعث کاهش جذب آب توسط گیاه به دلیل کاهش پتانسیل اسمزی محلول خاک شود. راهبرد لازم در مواجهه با این مسئله، کاهش شوری خاک تا حد بهینه از راه آبشویی املح و جلوگیری از ماندابی شدن آن‌ها است. هدف از این تحقیق بررسی کاربرد مقادیر متفاوت آب آبشویی در کاهش شوری و ارزیابی مدل‌های تجربی و نظری در پیش‌بینی شوری نهایی بوده است. این تحقیق در بخشی از اراضی محمدان‌آباد دشت سیستان به صورت طرح کاملاً تصادفی اجرا گردید. آزمون‌های صحرایی به روش غرقاب متناوب با استفاده از کرت‌های آزمایشی با آرایش یک در یک متر، با پنج تیمار و در چهار تکرار اجرا گردید. آبشویی با کاربرد ۱۰۰ سانتی‌متر آب آبشویی در چهار تناوب ۲۵ سانتی‌متری اجرا شد. نمونه‌های خاک برداشت شد و مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج نشان داد کاربرد ۱۰۰ سانتی‌متر آب برای آبشویی توانست کلاس شوری خاک را از S_1A_2 به S_2A_2 تقلیل دهد. مدل‌های تجربی و نظری مورد ارزیابی قرار گرفتند. بر اساس نتایج کمترین مقدار RMSE در مدل‌های تجربی مربوط به مدل پذیرا و کشاورز و پذیرا و کاوچی با مقدار 0.16 m و برای عمق 0.25 m سانتی‌متری و در مدل‌های نظری مربوط به مدل سری مخازن (SRM) با مقدار 0.3 m و برای عمق 0.25 m سانتی‌متری بوده است.

واژه‌های کلیدی: آبشویی، مدل سری مخازن، خاک شور، هدایت الکتریکی، نسبت جذب سدیم

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه مهندسی آب، دانشکده آب و خاک، دانشگاه زابل، زابل، ایران. Email: seyedreza22182218@gmail.com

^۲ دانشیار گروه مهندسی آب، دانشکده آب و خاک، دانشگاه زابل (نویسنده مسئول)، Email: mmahdichari@uoz.ac.ir

^۳ دانشیار گروه مهندسی آب، دانشکده آب و خاک، دانشگاه زابل، زابل، ایران. Email: P_Afrasiab@yahoo.com

^۴ دانشیار گروه مهندسی آب، دانشکده آب و خاک، دانشگاه زابل، زابل، ایران. Email: mas_delbari@yahoo.com

ارزیابی مقدار آب موردنیاز برای آبشویی نمک‌های محلول خاک از اقدامات مهم در برنامه‌ریزی شوری‌زدایی خاک‌های شور و سدیمی است (Corwin et al 2007). عمق آب لازم برای آبشویی نمک‌ها، بستگی به میزان شوری اولیه، بافت و عمق خاک، گیاهان انتخابی در الگوی کشت و روش آبشویی نمک‌های محلول خاک دارد (Konuku et al 2005).

آبشویی نمک‌های محلول از نیمرخ خاک‌های شور و سدیمی، با استفاده از آبشویی با روش‌های غرقاب دائم، متناوب و یا به وسیله روش آبیاری بارانی امکان‌پذیر است که هر روش مزیت‌ها و محدودیت‌های خاص خود را دارد. راندمان آبشویی در روش غرقاب متناوب در مقایسه با روش غرقاب دائم به علت برقراری شرایط غیراشباع، و عبور کمتر آب از میان منافذ درشت، بیشتر می‌باشد (Cote et al 2000).

در روش‌های متداول، تغییرات مقدار نمک‌ها با کاربرد مقادیر مختلف آب و تهییه نمونه‌های متعدد آب، خاک و زهاب بررسی می‌شود. اجرای این روش‌ها مستلزم صرف وقت، هزینه زیاد و آزمایش‌های میدانی است، اهمیت آبشویی سبب شده که مدل‌های ریاضی، تجربی و رایانه‌ای گوناگونی برای تعیین و پیش‌بینی این فرآیند ارائه شوند (مشعل و همکاران، ۱۳۹۲). با استفاده از مدل‌های شبیه‌سازی رایانه‌ای، می‌توان مقدار آب آبشویی و زمان لازم برای انجام عملیات آبشویی را به دست آورد و همچنین در یک مدل مناسب، می‌توان عملیات مدیریتی مختلف را در برنامه آبشویی نمک‌های محلول اعمال نموده و نتایج به دست آمده را برای بررسی فرآیندهایی که در ساختار مدل گنجانده نشده‌اند، اعمال، اصلاح و یا تعدیل نمود. به این وسیله امکان مطالعه روند آبشویی با دقت مناسب امکان‌پذیر می‌گردد (Droogers et al 2000)

اسدی کپورچال و همکاران (۱۳۹۱) به ارزیابی و مقایسه آماری مدل‌های تجربی حاصله برای آبشویی نمک‌های محلول از نیمرخ خاک‌ها و معرفی مناسب‌ترین مدل تجربی برای استان خوزستان با مساحتی حدود ۶۴۰۵۷ کیلومترمربع پرداختند. نتایج تحقیق نشان داد که مناسب-

مقدمه

مدیریت منابع آب و خاک یکی از مباحث مهم برای تأمین نیاز غذایی جمعیت در حال رشد جهان است. شوری خاک یکی از فرایندهای مهم تخریب اراضی به خصوص در مناطق خشک و نیمه‌خشک به شمار می‌آید (Katerji et al 2005). از طرفی با توجه به جمعیت رو به افزایش بشر و بالا رفتن سطح استاندارد زندگی جهانی، این امر نیاز به تولید محصولات و فراوردهای کشاورزی بیشتر را اجتناب‌ناپذیر ساخته است. به همین سبب هر روز زمین‌های بیشتری زیر کشت قرار گرفته و آب‌های بیشتری مهار می‌گردد که در نتیجه آن با رشد جمعیت و توسعه کشاورزی، اراضی زیادی از حالت طبیعی خود خارج و با شور و قلیایی شدن، فرسایش و ماندابی، بهره‌وری خود را از دست داده‌اند. این پدیده در مناطق خشک و نیمه‌خشک با گرایش خاک‌ها به سمت شور و سدیمی شدن بیشتر خود را نشان داده‌اند (رضاییان و همکاران، ۱۳۹۶).

شور شدن خاک فراینده‌است که طی آن تأثیر تجمع املاح در قشر سطحی خاک بر ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی خاک از جمله فشار اسمزی، نفوذپذیری و هدایت هیدرولیکی، سبب اختلال جدی در رشد و نمو بیشتر گیاهان یا توقف کامل رشد آن‌ها می‌شود (Farifte et al., 2022; Balkhi et al., 2005). منظور از اصلاح خاک‌های شور، آبشویی نمک‌های محلول از ناحیه رشد ریشه می‌باشد. در عمل برای دستیابی به این نتیجه، مقدار قابل توجهی آب به عنوان آب آبشویی به کار می‌رود (اسدی کپورچال و همکاران، ۱۳۹۱). (Helalia et al 2021) شوری فصلی خاک و جذب آب ریشه را به عنوان تابعی از شوری آب آبیاری و شوری فصلی خاک مورد ارزیابی قرار داد. نتایج نشان داد که کاهش جذب آب ریشه با اثرات تجمعی استفاده از آب‌های شور در سال‌های قبل، حتی زمانی که باران برای شستشوی نمک‌ها در طول یک سال مرتبط کافی بود، ارتباط زیادی دارد. Dong et al (2022) تأثیر آبشویی در نمک‌زدایی در آبیاری قطره‌ای را مورد ارزیابی قرار داد. نتایج نشان داد که در آبیاری قطره‌ای استفاده از ضریب آبشویی ۴۲/۶٪ نرخ نمک‌زدایی ۹۱/۸٪ در لایه ۰ تا ۱۲۰ سانتی‌متری ایجاد می‌کند.

مخازن (SRM) و ستون پیوسته خاک (TPTM) در برآورد آبشویی است.

مواد و روش‌ها

منطقه مورد مطالعه

منطقه مورد مطالعه، مزرعه‌ای واقع در محمدآباد در ۱۵ کیلومتری زابل با عرض جغرافیایی ۳۰ درجه، ۵۴ دقیقه شمالی و طول جغرافیایی ۶۱ درجه، ۴۱ دقیقه شرقی می‌باشد. که در ارتفاع ۴۸۰ متری از سطح دریا قرار گرفته و متوسط بارندگی سالانه ۵۹/۶ است (Shahriari et al 2019). شکل ۱ نحوه کرتبندی و چیدمان تیمارها را نشان می‌دهد.

برای انجام آزمایش زمینی با مساحت یک هکتار و کلاس سوری S₂A₂ انتخاب شد. بافت خاک تا عمق ۰-۱۰ سانتی‌متری با استفاده از آزمایش هیدرومتری مشخص گردید. خصوصیات و فیزیکی (شامل درصد شن، سیلت و رس، تخلخل، رطوبت ظرفیت زراعی، رطوبت اولیه و نقطه پژمردگی) برای اعمق مختلف خاک در جدول ۱ و خصوصیات شیمیایی (شامل pH، EC، کاتیون‌ها، SAR، ESP، آهک و گچ) در جدول ۲ ارائه شده است. درصد شن، سیلت و رس با استفاده از آزمایش هیدرومتری (Gee and Bauder, 1986)، چگالی ظاهری از طریق روش استوانه و رطوبت ظرفیت زراعی و نقطه پژمردگی با استفاده از دستگاه صفحات فشاری اندازه‌گیری می‌شود. رطوبت اولیه از طریق نمونه‌برداری و انتقال به آزمایشگاه و خشک کردن خاک (EC) اندازه‌گیری شد. عصاره اشباع هر نمونه تهیه شوری (pH) با استفاده از EC متر و اسیدیته (pH) به کمک دستگاه pH متر هر نمونه اندازه‌گیری شد. پارامترهای سدیم با فلیم فوتومتر، کلسیم و منیزیم به کمک دستگاه جذب اتمی بدست آمد.

جدول‌های ۱ و ۲ نشان می‌دهد که بافت عمدۀ خاک لوم سیلتی است. بیشترین مقدار EC مربوط به عمق ۵-۷۵ سانتی‌متری خاک با مقدار ۱۵/۳ دسی‌زیمنس بر متر است. به منظور بررسی نحوه تغییرات شوری نیم‌رخ خاک و تعیین منحنی آبشویی، آزمایش‌های آبشویی به صورت غرقاب متناوب و در قابل طرح بلوک‌های کامل تصادفی در چهار

ترین مدل برای محدوده مورد مطالعه، مدل توانی و منطقه‌ای پذیرا و کشاورز (۱۳۷۸) بوده است. مشعل و همکاران (۱۳۹۲) در مطالعه‌ای، چهار مدل نظری آبشویی خاک شامل سری مخازن (SRM)، مدل نظری ستون پیوسته خاک (TPTM)، انتقال انتشار و روش حل عددی (NM) را با منظور انتخاب و معرفی مناسب‌ترین مدل برای پیش‌بینی شوری نهایی خاک بررسی و با داده‌های واقعی به دست آمده از آزمایش‌های صحراوی مقایسه کردند. نتایج نشان داد که به ازای اعمق مختلف آب، آبشویی مدل‌های مورد بررسی عملکردهای متفاوتی دارد، اما به طور کلی مدل سری مخازن، شوری نهایی را با دقت بیشتری برآورد می‌کند. محمدزاده و همکاران (۱۳۹۹) مدل‌های نظری آبشویی املاح خاک در دشت آزادگان را مورد ارزیابی قرار دادند. نتایج نشان داد دو مدل سری مخازن و مخزن منفرد دارای نتایج بهتری نسبت مدل ستون پیوسته و مدل حل عددی داشتند. بروجنی و همکاران (۱۴۰۱) روش غرقاب دائم و متناوب خاک‌های شور و سدیمی را برای خاک‌های استان مرکزی مورد ارزیابی قرار دادند و نتیجه گرفتند که آبشویی نمک‌های محلول به روش متناوب دارای راندمان بالاتری است و می‌توان روش غرقاب متناوب را برای آبشویی خاک‌های منطقه مورد مطالعه استفاده کرد.

با توجه به تغییرات زیاد خصوصیات آب و خاک در مناطق مختلف، نتایج به دست آمده از آبشویی به طور مستقیم قابل استفاده برای مناطق دیگر نمی‌باشند، همچنین قبل از کاربرد مدل‌های نظری و تجربی آبشویی باید دقت و کارایی آن‌ها مورد ارزیابی قرار گیرد. منطقه سیستان واقع در جنوب شرق ایران یکی از مناطقی است که تغییرات مکانی خاک بسیار زیاد است. از طرفی بخش بسیار زیادی از اشتغال (حدود ۳۸٪) در این منطقه مربوط به بخش کشاورزی می‌باشد (Chari et al 2020). در نتیجه هدف از این تحقیق تعیین مقدار آبشویی موردنیاز برای بخشی از خاک‌های منطقه سیستان و ارزیابی دقت مدل‌های تجربی، (Pazira and Leffelaar and Sharma 1977) (Pazira and Keshavarz 1998) و Kawachi (1981) و همچنین مدل‌های نظری، مخزن منفرد (SR_M)، سری

(تیمار C) و ۱۰۰ (تیمار D) سانتی‌متر سانتی‌متر آب آبشویی به کار رفت.

تیمار آزمایشی و یک تیمار شاهد در چهار تکرار به مرحله ۷۵ اجرا درآمد و به ترتیب ۲۵ (تیمار A)، ۵۰ (تیمار B)،

شکل (۱): نحوه کرت‌بندی و چیدن تیمارهای آزمایشی

جدول (۱): خصوصیات فیزیکی خاک مزرعه آزمایشی قبل از اعمال آبشویی

PWP	θ	%FC	%Porosity	Bulk density (gr/cm ³)	(%)	Depth of sampling (cm)		
					Clay	Silt	Sand	
۹/۳	۷/۸	۱۷	۵۳	۱/۲۴۱	۳۷/۸	۲۷/۸	۳۴/۴	۰/۲۵
۱۰/۵	۸/۳	۱۹	۵۰	۱/۳۲	۳۶/۶	۲۹/۶	۳۳/۸	۲۵/۵۰
۱۰/۷	۱۱/۱	۱۹	۴۴	۱/۴۷	۳۸/۹	۳۹	۲۲/۱	۷۵-۵۰
۱۲/۳	۹/۲	۲۲	۵۰	۱/۳۳	۳۴/۴	۴۴/۲	۲۱/۴	۱۰۰-۷۵

جدول (۲): خصوصیات شیمیایی خاک مزرعه آزمایشی قبل از اعمال آبشویی

گج (%)	%ESP	%SAR	(meq/lit)	کاتیون		EC(ds/m)	pH	Depth of sampling (cm)
				Ca+Mg	Na			
۱/۳۸	۱۰	۱۲	۲۴	۴۱	۱۱/۱	۷/۷		۰-۲۵
۰/۶	۱۶	۲۰	۱۸	۶۲	۱۱/۴	۷/۷		۵۰-۲۵
۰/۳۵	۲۱	۳۳	۴۵	۱۵۸	۱۵/۳	۸		۷۵-۵۰
۰/۲	۲۰	۳۲	۵۸	۱۷۰	۱۵	۸/۲		۱۰۰-۷۵

اطراف پشتہ‌های اطراف کرت‌ها کوبیده شدند. همچنین خاک اطراف کرت‌ها تا حد ممکن کوبیده شدند تا جایی که بتوان از جریان‌های سطحی و زیرسطحی به خارج کرت جلوگیری شود (شکل ۱). عملیات آماده‌سازی زمین و پیاده کردن طرح در بهمن ۱۳۹۸ و آزمایش‌های آبشویی در اسفند ۱۳۹۸ انجام گرفت. برای آبشویی از آبی با EC برابر با ۰/۷۶ دسی‌زیمنس استفاده شد که مشخصات آن در جدول (۳) بیان شده است.

مطابق با طرح آزمایش، کرت‌هایی به ابعاد یک در یک متر ایجاد گردید. در هر تیمار چهار کرت به فاصله ۲ متری از یکدیگر قرار دارند و فاصله هر تیمار با تیمار بعدی نیز دو متر در نظر گرفته شد. در اطراف کرت‌ها پشتہ‌هایی به ارتفاع ۳۰ سانتی‌متر احداث شد و به‌منظور عدم خروج آب و عرض ۳۰ سانتی‌متر احداث شد و به‌منظور عدم خروج آب هنگام آبشویی و ایجاد جریانات ترجیحی زیرسطحی تا عمق ۳۰ سانتی‌متری اطراف کرت‌ها با نایلون پوشانده و خاک

جدول (۳): خصوصیات شیمیایی آب مورد استفاده در آزمایشات آبشویی

%ESP	%SAR	(meq/lit)	pH	EC (ds/m)
		Ca+Mg	Na	
۲-۳	۴	۲/۳۹	۴/۳۳	۰/۷۶

مربوط را با دو روش غرقاب دائم و متناوب در خاکی که میزان شوری اولیه آن (EC_i) تا عمق ۸۰ سانتی‌متری، حداقل معادل ۳۰ دسی‌زیمنس بر متر ($EC_{eq}=30$) بود، انجام دادند و از رابطه تجربی مشابه برای برآش نتایج حاصل به صورت هذلولی به شرح زیر استفاده کردند:

$$\left[\frac{(EC_f - EC_i)}{(EC_{eq} - EC_{eq})} \right] \quad (1)$$

$$= 0.062 \left(\frac{D_s}{D_{lw}} \right) + 0.034$$

که در آن D_s عمق خاک بر حسب متر، D_{lw} عمق خالص آبشویی بر حسب متر، EC_i هدایت الکتریکی عصاره گل

نمونه‌ها به آزمایشگاه منتقل و پارامترهای فیزیکی خاک شامل بافت، وزن مخصوص ظاهری، تخلخل، رطوبت اولیه، ظرفیت زراعی و همچنین پارامترهای شیمیایی لازم برای تحقیق قبل از آبشویی و در تناوب‌های آبشویی شامل هدایت الکتریکی، سدیم، کلسیم، منیزیم و اسیدیتۀ اندازه‌گیری شد (جدول ۲)

مدل‌های تجربی

مدل لافر و شارما (۱۹۷۷)

بر پایه‌ی بررسی‌ها و آزمون‌های مزرعه‌ای در سال ۱۹۷۵ در منطقه هانسا-هاریانا هندوستان به وسیله‌ی Leffelaar and Sharma (1977) انجام رسید. آن‌ها آزمایش‌های

با اختلاط یا امتزاج کامل محلول خاک با آب آبشویی، شرایط $C_r = C$ فراهم می‌شود که با قرار دادن این تساوی در رابطه بالا نتایج زیر حاصل می‌شود:

$$C_i \cdot Q \cdot dt = C \cdot Q \cdot dt + V \cdot dC \quad (4)$$

$$\frac{dC}{(C - C_i)} = -\frac{Q}{V} \cdot dt \quad (5)$$

که: Cr غلظت جریان خروجی از انتهای مخزن و Q میزان جریان عبوری از مخزن است.

با انتگرال‌گیری از روابط بالا برای حدود $C = C_0$ در زمان $t=0$ و C_i در زمان t نتیجه می‌شود:

$$\frac{(C_t - C_i)}{(C_0 - C_i)} = e^{-\frac{Q}{V} \cdot t} \quad (6)$$

به دلیل اینکه $T = V/Q$ است بنابراین $1/T = Q/V$ ۱ خواهد بود، با جایگزینی این عبارت در رابطه بالا و حل آن برای C_i نتیجه می‌شود:

$$C_t = C_i + (C_0 - C_i) e^{-\frac{t}{T}} \quad (7)$$

که در آن، C_i غلظت نمک در جریان خروجی از مخزن(خاک) در زمان t و T زمان توقف است.

چنانچه بتوان منطقه‌ی توسعه ریشه گیاه را نوعی مخزن با اختلاط کامل فرض کرد، در این صورت رابطه‌ی بالا را می‌توان برای حالت آبشویی محدوده توسعه ریشه‌ی گیاه به کاربرد (Rajabzadeh et al 2009).

مدل سری مخازن (SRM⁶)

اگر آبشویی به دقت بررسی شود، مشاهده می‌شود که اختلاط کامل محلول آب خاک و آب آبشویی در لایه‌های مختلف خاک امکان پذیر نیست زیرا عوامل اختلاط در خاک از قبیل پخشیدگی، تغییر رژیم رطوبتی خاک در اثر آبیاری و تبخیر و تعرق یا تلاطم جریان فقط در محدوده کوچکی مؤثر است (سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، ۱۳۸۵). مقداری از آب مصرفی نیز پس از اختلاط با محلول خاک در هر لایه به سمت لایه پایین‌تر حرکت می‌کند و به تدریج از عمق آب نفوذ یافته به لایه‌های پایین‌تر کاسته می‌شود. بنابراین عمق مؤثر اختلاط آب و محلول خاک محدود است. فن درمولن بهمنظور وارد کردن

اشبع خاک قبل از اعمال آب آبشویی خالص (دسی‌زیمنس بر متر)، EC_f هدایت الکتریکی عصاره گل اشباع خاک بعد از استفاده از آب آبشویی خالص (دسی‌زیمنس بر متر)، EC_{eq} هدایت الکتریکی عصاره گل اشباع خاک که با آبشویی به تعادل شیمیایی می‌رسد (دسی‌زیمنس بر متر).

مدل پذیرا و کاواچی (۱۹۸۱)

این مدل براساس مطالعات و آزمون‌های متعددی که در سالیان متمادی در بخش مرکزی استان خوزستان انجام شد و پس از گردآوری، تجزیه و تحلیل آمار و رقم‌های مز睿ه‌ای، استخراج گردید. رابطه‌ی تجربی حاصل از این آزمایشات به شکل هذلولی و به شرح زیر بوده است:

$$\left[\frac{(EC_f - EC_{eq})}{(EC_i - EC_{eq})} \right] = 0.076 \left(\frac{D_s}{D_{lw}} \right) + 0.023 \quad (2)$$

مدل پذیرا و کشاورز (۱۹۹۸)

مطالعات مربوط به تهیه و تدوین این مدل تجربی، در زمینه‌های شوری و سدیمی بخش جنوب شرقی استان خوزستان از طریق آزمایشات مز睿ه‌ای، بر روی کرت‌های مدل انجام شده است. خاک منطقه‌ی مورد آزمون دارای بافت لوئی رسی تا رسی سیلتی و روش آبشویی غرقاب متنابع با عمق آب کاربردی ۱۰۰ سانتی‌متری که در چهار تنابو ۲۵ سانتی‌متری به مصرف رسیده بود که رابطه‌ی تجربی حاصل به صورت زیر به دست آمد:

$$\left[\frac{(EC_f - EC_{eq})}{(EC_i - EC_{eq})} \right]^{0.864} = 0.0764 \left(\frac{D_s}{D_{lw}} \right) \quad (3)$$

مدل‌های نظری

مدل مخزن منفرد (SRM⁵)

ویرایش کامل این مدل به‌وسیله‌ی وان در مولن (۱۹۷۹) ارائه شده است. در این مدل، خاک به عنوان مخزنی با حجم (V) فرض می‌شود که دارای میزان رطوبت یا محلول خاکی (فاز مایع) با غلظت اولیه‌ی C_0 است. طی فرایند آبشویی، آبشویی با غلظت C_i به تدریج جایگزین محلول خاک می‌شود.

آبشویی و W_{fc} : مقدار رطوبت خاک در حالت ظرفیت مزروعه است (مشعل و همکاران، ۱۳۹۲).

مدل نظری ستون پیوستهٔ خاک (TPTM^۳)

در این مدل، نیمرخ خاک به صورت ستون پیوسته‌ای در نظر گرفته می‌شود که اختلاط آب آبشویی (محلول جایگزین شونده) و محلول خاک در هر عمقی از آن می‌تواند صورت گیرد. بنابراین دامنه‌ی اختلاط مؤثر، محدود است. گلوچکف (۱۳۴۹) نظریه‌ای ارائه داد که با استفاده از آن می‌توان رفتار چنین ستونی را رابطه‌بندی کرد. تطبیق و کاربرد این نظریه برای فرایند آبشویی نمک‌های محلول از نیمرخ خاک، منجر به رابطه‌ی زیر شده است.

$$\left[\frac{\partial q}{\partial v} \right]_{D_s} + \left[\frac{\partial C}{\partial D_s} \right]_V - K \left[\frac{\partial^2 C}{\partial D_s^2} \right]_V = 0 \quad (12)$$

که در آن q میزان یون‌های جذب شده به‌وسیله‌ی ذرات خاک و در حالت تعادل با محلولی به غلظت C است؛ D_s عمق خاک و K نصف طول مؤثری که فرایند اختلاط در آن انجام می‌شود.

حل این رابطه برای تشریح فرایند آبشویی نمک‌های محلول از نیمرخ خاک همگن به صورت زیر است:

$$C - C_i = \frac{(C_0 - C_i)}{2} \left[erfc \frac{f \cdot P - 1}{\sqrt{2f \cdot P}} \sqrt{N} \right. \quad (13)$$

$$\left. - e^{2N} \cdot erfc \frac{f \cdot P + 1}{\sqrt{2f \cdot P}} \sqrt{N} \right]$$

$$P = D_w / \theta_{fc} \cdot D_s \quad (14)$$

$$N = D_s / 2K$$

که θ_{fc} میزان رطوبت حجمی خاک، $erfc$: متمم تابع خطای است.

در نهایت مقادیر حاصل از آزمایشات میدانی و آزمایشگاهی و مقادیر حاصل از مدل‌های تجربی و نظری از طریق آماره‌های آماری جذر میانگین مربعات خطای (RMSE) و ضریب

تعیین (R^2) با هم مقایسه گردیدند

$$RMSE = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^N (P_i - O_i)^2}{N}} \quad (15)$$

این محدودیت در محاسبات و تعدیل نتایج، مدل سری مخازن را ارائه کرد. در این مدل، خاک منطقه توسعه ریشه به چند لایه تقسیم و هر لایه، یک مخزن در نظر گرفته می‌شود. در مخزن اول، محلول خاک و بخشی از آب آبشویی که وارد مخزن شده است، اختلاط می‌یابند و فرایند شست و شوی املاح صورت می‌پذیرد. زه‌آب خروجی از مخزن اول، آب آبشویی ورودی به مخزن دوم محسوب می‌شود. بنابراین هر مخزن، آب آبشویی خود را از مخزن بالایی دریافت می‌کند. این در شرایطی است که به تدریج از مقدار آب آبشویی کاسته می‌شود و بر عکس، غلظت املاح محلول در آن افزایش می‌یابد. در این مدل همچنین فرض می‌شود که حرکت هم‌زمان آب و املاح در هر مخزن از رطوبت حد ظرفیت مزروعه به بعد شروع می‌شود و حجم آب درون هر لایه طی فرایندهای انحلال و شست و شوی املاح ثابت می‌ماند. در این مدل، غلظت جریان خروجی از لایه‌ها مختلف از روش‌های زیر به دست می‌آید:

$$C_1 = C_i + (C_0 - C_i) \cdot e^{-f \frac{t}{T}} \quad (8)$$

$$C_2 = C_i + (C_0 - C_i) \cdot e^{-f \frac{t}{T}} \quad (9)$$

$$C_n = C_i + (C_0 - C_i) e^{-f \frac{t}{T}} \sum_{k=0}^{k=n-1} \left(1 + \frac{f^n t^n}{n! \cdot T^n} \right) \quad (10)$$

در معادله‌های بالا فرض شده که غلظت اولیه املاح در تمام لایه‌های خاک یکسان است. اگر غلظت اولی (C₀) املاح در لایه‌های متوالی خاک، متفاوت در نظر گرفته شود و هر لایه ضریب بازده آبشویی و نسبت t/T همان لایه استفاده شود. به‌منظور تعیین ضریب بازده آبشویی، با در نظر گرفتن خاک به عنوان مخزن منفرد با مجرای فرعی از رابطه زیر استفاده می‌شود:

$$f = \frac{W_{fc}}{Qt} \cdot \ln \left(\frac{C_0 - C_i}{C_f - C_i} \right) \quad (11)$$

در این رابطه، C_f: غلظت نهایی املاح محلول خاک پس از آبشویی به دست‌آمده از آزمون صحراوی، Q_t: عمق آب

تأثیرات آبشویی را مشاهده کرد. پس از کاربرد آب آبشویی، مقدار هدایت الکتریکی و درصد سدیم تبادلی کاهش یافته است ولی این کاهش در هدایت الکتریکی بهتر دیده می‌شود. کاهش شوری برای لایه ۲۵-۰ سانتی‌متری بیشتر بود، نتایج سایر پژوهشگران نیز این نتیجه را نشان می‌دهد (رضاییان و همکاران، ۱۳۹۶؛ Rajabzadeh et al., 2009). نتایج برای هر تیمار به صورت جداگانه در زیر قابل مشاهده است. به گونه‌ای که در کاربرد اولین تناوب آب کاربردی تا عمق ۵۰ سانتی‌متری، هدایت الکتریکی و درصد سدیم تبادلی کاهش چشمگیری داشته است اما در اعماق روندی بر عکس مشاهده شده است. که دلیل آن شستشوی نمک‌ها در لایه بالایی و انتقال آن به لایه‌های پایین‌تر است.

$$R^2 = 1 - \frac{\sum_{i=1}^N (P_i - O_i)^2}{\sum_{i=1}^N (O_i - \bar{O})^2} \quad (16)$$

در این روابط P_i مقادیر پیش‌بینی شده توسط مدل، O_i مقادیر اندازه‌گیری شده، N تعداد نقاط و \bar{O} میانگین اندازه‌گیری شده می‌باشد. بهترین پیش‌بینی‌ها زمانی رخ می‌دهد که RMSE به صفر و R^2 به سمت یک میل کند.

تایج و بحث

نیاز آبشویی

مجموع آنیون‌ها و کاتیون‌ها با هدایت الکتریکی در ارتباط هست. بنابراین شاخصی مناسب برای بیان کل نمک‌های موجود در خاک می‌باشد. با مقایسه نتایج جدول ۳ (مقادیر قبل از آبشویی) و جداول (۴)، (۵) و (۷) می‌توان

جدول (۴): تغییرات مقادیر SAR، EC و ESP در تیمار A (کاربرد ۲۵ سانتی‌متر)

گنج (%)	ESP (%)	SAR (%)	کاتیون (meq/lit)	EC(ds/m)	Depth of sampling	Leaching depth (cm)
۰/۲	۳/۵	۴/۹	Ca+Mg	Na		
-	۸/۶	۱۰/۱	۴/۳	۷/۳	۲/۱	۰-۲۵
-	۲۱/۲	۳۲/۷	۴۲/۷	۱۴/۹	۲/۹	۲۵-۵۰
-	۲۱/۱	۳۲/۵	۶۱/۴	۱۵۱	۱۴/۹	۵۰-۷۵
				۱۷۹/۳	۲۰/۲	۷۵-۱۰۰

جدول (۵): تغییرات مقادیر SAR، EC و ESP در تیمار B (کاربرد ۵۰ سانتی‌متر)

گنج (%)	ESP(%)	SAR(%)	کاتیون (meq/lit)	EC(ds/m)	Depth of sampling	Leaching depth (cm)
۰/۱	۲/۹	۴/۱	Ca+Mg	Na		
-	۹/۱	۱۰/۵	۳/۹	۶/۳	۲/۰	۰-۲۵
-	۲۰/۶	۳۱/۱	۴/۱	۱۵/۱	۲/۹	۲۵-۵۰
-	۲۰/۸	۳۱/۷	۳۴/۰	۱۲۸/۳	۱۲/۴	۵۰-۷۵
				۱۶۲/۰	۱۸/۳	۷۵-۱۰۰

جدول(۶): تغییرات مقادیر EC، SAR و ESP در تیمار C (کاربرد ۷۰ سانتیمتر)

ج	ESP (%)	SAR (%)	کاتیون (meq/lit)	EC(ds/m)	Depth of sampling	Leaching depth (cm)
			Ca+Mg	Na		
-	۲/۶	۴/۲	۳/۴	۵/۵	۱/۷	۰-۲۵
-	۷/۵	۸/۶	۳/۱	۱۰/۹	۲/۱	۲۵-۵۰
-	۱۶/۳	۲۱/۲	۱۸/۲	۶۴/۱	۶/۳	۵۰-۷۵
-	۱۸/۱	۲۴/۸	۳۴/۷	۱۰۳/۶	۱۱/۷	۷۵-۱۰۰

جدول(۷): تغییرات مقادیر EC، SAR و ESP در تیمار D (کاربرد ۱۰۰ سانتیمتر آب)

ج	ESP (%)	SAR (%)	کاتیون (meq/lit)	EC(ds/m)	Depth of sampling	Leaching depth (cm)
			Ca+Mg	Na		
-	۲/۷	۴/۱	۲/۲	۵/۴	۱/۵	۰-۲۵
-	۶/۳	۷/۵	۳	۹/۲	۱/۹	۲۵-۵۰
-	۱۵/۱	۱۹/۱	۱۵/۹	۵۳/۶	۵/۵	۵۰-۷۵
-	۱۷/۲	۲۳/۱	۳۰/۹	۹۰/۷	۱۰/۵	۷۵-۱۰۰

نتایج پژوهشگران در بخشی از اراضی جنوب شرق استان خوزستان نیز نشان داد که بیشترین هدایت الکتریکی قبل از آبشویی به روش غرقاب متناوب مربوط به عمق ۰-۲۵ سانتیمتری خاک برابر با ۷۸/۲۰ دسیزیمنس بر متر بوده است که پس از آبشویی با تناوب‌های ۲۵ سانتیمتری در عمق مذکور به طور متوسط به ۴ دسیزیمنس بر متر کاهش یافته است (Rajabzadeh et al 2009). در این تحقیق شوری خاک در این عمق از ۱۱/۱ دسیزیمنس بر متر به ۱/۵ دسیزیمنس بر متر تقلیل یافت.

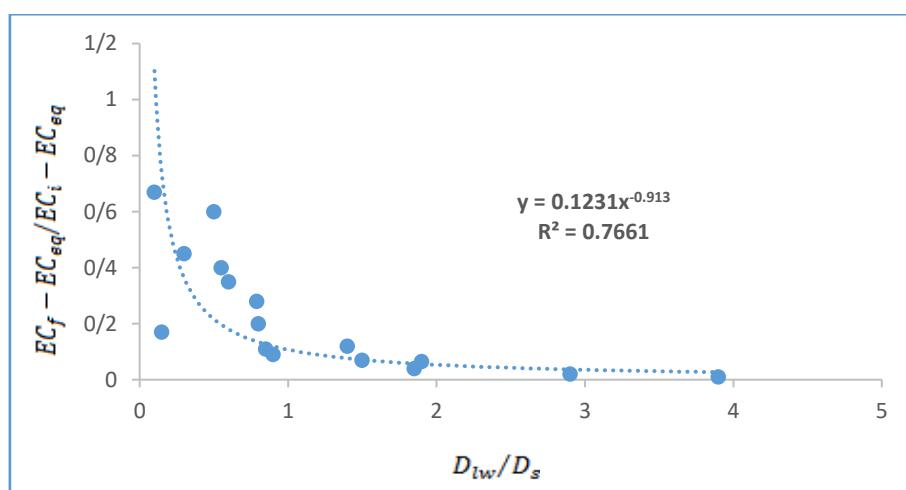
در نهایت با کاربرد ۱۰۰ سانتیمتر آب ، شوری برای اعماق ۲۵-۰، ۲۵-۲۵، ۵۰-۲۵ و ۱۰۰-۷۵ و ۷۵-۵۰ به ترتیب برابر ۱/۹، ۱/۵ و ۱۰/۵ به دست آمد، همچنین به طور میانگین برای کل عمق یک متری خاک میزان هدایت الکتریکی از مقدار ۱۳/۲ به ۴/۸۵ میلیموس بر سانتیمتر کاهش داشته است. که می‌توان نتیجه گرفت که کاربرد ۱۰۰ سانتیمتر آب آبشویی و به روش غرقاب متناوب برای شوری زدایی مزرعه آزمایشی مؤثر بوده است. نتایج کپورچال و همکاران (۱۳۹۱) نیز مؤید روند کاهشی شوری

قابل مشاهده است که در تیمار A با کاربرد ۲۵ سانتیمتر آب برای آبشویی، شوری خاک در لایه ۰-۲۵-۰ خاک از ۱۱/۱ به ۲/۱ دسیزیمنس بر متر رسیده است که نشانگر کارایی مؤثر این عمق آب کاربردی برای شستشوی املاح موجود در خاک است. در لایه ۱۰۰-۷۵ این مقدار از ۱۹/۲ به ۲۰/۲ دسیزیمنس بر متر رسیده است که می‌توان چنین استدلال کرد که آب املاح را از سطح به عمق شستشو کرده و جبهه شوری به این اعماق رسیده است و این عمق آب کاربردی برای خارج کردن املاح از عمق یک متری خاک کافی نبوده است. این نتیجه‌گیری مشابه با تحقیق رضاییان و همکاران (۱۳۹۶) است بر این اساس پس از کاربرد آب آبشویی، به روش غرقاب متناوب مقدار شوری خاک کاهش داشت و عکس توزیع نمک‌ها در اعماق پایین مشاهده شد که به علت شسته شدن نمک‌ها از سطح به عمق خاک اتفاق افتاده است. بهترین آبشویی و بیشترین کاهش شوری در عمق ۰-۲۵ سانتیمتری اتفاق افتاده است که این نتایج با نتایج رضاییان و همکاران (۱۳۹۶) و (2001) هماهنگی دارد.

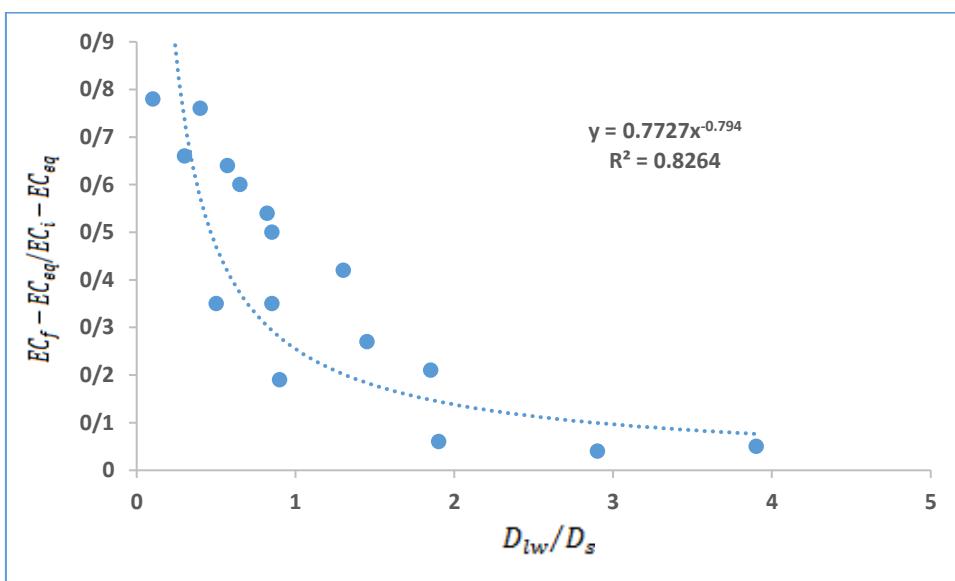
خاک قابل برآورد است. مقادیر استخراجی از این منحنی‌ها، نیاز خالص آبشویی نمک‌های محلول را نشان می‌دهد. در این آزمایش مقدار شوری تعادلی (EC_{eq}) برابر با $1/28$ دسی‌زیمنس بر متر در نیمرخ خاک در نظر گرفته شد. روند تغییرات در لایه‌های اول بیشتر بوده و کاملاً حالت نمایی دارد، لیکن در لایه‌های زیرین، از آنجایی که مقداری از املاح از لایه‌های روئین شسته شده و با غلظت زیاد وارد این لایه‌ها می‌گردد میزان تغییرات شوری با عمق آب کمتر بوده و برای لایه‌های زیرین تقریباً خطی می‌شود.

و درصد سدیم تبادلی در لایه‌های خاک و مشابهت این کاهش در لایه‌های یکسان خاک می‌باشد. با توجه به نتایج ارائه شده در کاهش میزان هدایت الکتریکی و درصد سدیم تبادلی خاک‌های شور و سدیمی منطقه می‌توان بیان کرد که آبشویی غرقاب متناوب روشی مناسب برای آبشویی نمک‌های خاک منطقه می‌باشد.

شکل‌های ۲ و ۳ به ترتیب منحنی‌های شوری و سدیم‌زادایی را نشان می‌دهد. با استفاده از این منحنی‌ها عمق خالص آب موردنیاز برای کاهش عملی شوری و قلیاییت

شکل (۲): منحنی شوری زدایی نیمرخ خاک در طول آبشویی

شکل (۳): منحنی سدیم‌زادایی نیمرخ خاک در طول آبشویی

به منظور تعیین بهترین مدل مقایسه شدند و مورد آنالیز قرار گرفتند. جدول (۸) نتایج مربوط به مدل‌های تجربی و جدول (۹) نتایج مربوط به مدل‌های نظری را نشان می‌دهد. در جدول (۸) کمترین مقدار RMSE مربوط به مدل پذیرا و کشاورز و پذیرا و کاچی با مقدار ۱/۱۶ و برای عمق ۲۵-۰ سانتی‌متری بوده است. بیشترین مقدار RMSE مربوط به مدل پذیرا و کاچی با مقدار ۳/۳۵ و برای عمق ۱۰۰-۰ سانتی‌متری می‌باشد. مقدار ضریب تعیین مقدار شوری پیش‌بینی شده دارای بیشترین مقدار برابر با ۰/۸۸ در مدل پذیرا و کاچی و عمق ۷۵-۰ سانتی‌متر بوده است. پیش‌بینی سه مدل تجربی از شوری نهایی، در عمق ۲۵-۰ سانتی‌متر، بهتر از سایر اعماق‌بوده است زیرا نسبت آب ورودی به عمق اولیه لایه خاک به نسبت زیاد می‌باشد که این اثر در لایه‌های پایین‌تر تعديل می‌گردد. بر اساس پژوهشی موردنظر مطالعه مدل پذیرا و کشاورز بوده است (Rajabzadeh et al 2009). از بین مدل‌های تجربی، مدل پذیرا و کشاورز دارای عملکرد بهتری نسبت به دو مدل دیگر بوده است.

نمودارهای شوری (شکل ۲) و سدیم‌زدایی (شکل ۳) بیان می‌کند که آبشویی نمکها درروش غرقاب متناوب و آزمایش صورت گرفته بسیار سریع و با شیب زیاد اتفاق افتاده است که نشان می‌دهد که این روش با ۱۰۰ سانتی‌متر آب به خوبی عمل کرده است. Cote et al (2000) آبشویی متناوب و پاشش و غرقاب دائمی را موردنظری قراردادند و به این نتیجه رسیدند که آبشویی با روش متناوب بهتر عمل می‌کند و درروش غرقاب دائم به دلیل اشباع بودن از راندمان کمتری برخوردار بود. نتایج نشان می‌دهد که روش آبشویی متناوب به کار رفته در این تحقیق قابلیت شوری‌زدایی و سدیم‌زدایی دارند به‌گونه‌ای که کلاس شوری و قلیاییت S₁A₁ به کلاس شوری S₂A₂ تقلیل یافت. رضاییان و همکاران (۱۳۹۶) سه روش آبشویی متناوب، پاششی و غرقاب دائم را مورد تحقیق قرار دادند که مشخص شد که روش متناوب نتایج بهتری در آبشویی دارد و کلاس شوری را بهبود بخشید.

مدل‌های نظری و تجربی

نتایج حاصل از واسنجی مدل‌های نظری و تجربی با داده‌های واقعی به دست آمده از آزمایش‌های صحرایی

جدول (۸): ارزیابی آماری داده‌های مشاهداتی و داده‌های حاصل از مدل‌های تجربی

Pazira and Keshavarz	Pazira and Kawachi	Leffelaar and Sharma	Depth of soil (cm)
۰/۱۶	۰/۱۶	۰/۱۸	RMSE ۰-۲۵
۰/۸۷	۰/۸۵	۰/۸۵	R ²
۰/۳	۰/۵	۰/۳۹	RMSE ۰-۵۰
۰/۸۲۰	۰/۸۰	۰/۸۰	R ²
۱/۰۱	۱/۵۶	۱/۸۷	RMSE ۰-۷۵
۰/۸۸	۰/۸۶	۰/۸۷	R ²
۳/۱۵	۳/۳۵	۳/۳۱	RMSE ۰-۱۰۰
۰/۸۰	۰/۷۹	۰/۷۹	R ²

پیش‌بینی کنند و مقادیر این مدل‌ها بسیار نزدیک‌تر به مقادیر مشاهداتی می‌باشد. در بین مدل‌های نظری مدل مخزن منفرد (SR_m) دارای بهترین است. مدل مخزن منفرد پیش‌بینی‌های بسیار خوبی از شوری نهایی در عمق ۰-۲۵ سانتی‌متر ارائه بدهند و می‌توان استدلال کرد چون نسبت آب کاربردی به عمق خاک بیشتر از سایر اعماق‌های باشد شوری به راحتی شسته شده و مدل نیز این را پیش‌بینی کرده است. (Rajabzadeh et al (2009)) در مطالعه‌ای روی سه نمونه خاک توسط سه مدل مخزن منفرد، مخزن سری مخازن و روش حل عددی نتیجه گرفته‌اند که مدل مخزن منفرد و مدل سری مخازن داده‌هایی بسیار واقعی‌تر و نزدیک‌تر به مقادیر واقعی حاصل می‌کنند.

جدول (۹) مقایسه آماری بین مدل‌های نظری و مقادیر مشاهداتی را نشان می‌دهد. در جدول (۹) کمترین مقدار RMSE مربوط به مدل سری مخازن (SRM) و مدل ستون پیوسته (TPTM) با مقدار ۰/۰۳ و برای عمق ۰-۲۵ سانتی‌متر بوده است. بیشترین مقدار RMSE مربوط به مدل ستون پیوسته با مقدار ۳/۴۷ و برای عمق ۰-۱۰۰ سانتی‌متر می‌باشد. مقدار ضریب تعیین مقدار شوری پیش‌بینی‌شده دارای بیشترین مقدار برابر با ۰/۹۹ در مدل مخزن منفرد (SRM) و عمق ۰-۲۵ سانتی‌متر بوده است. جدول (۹) نشان می‌دهد که مدل‌های نظری بهتر از مدل‌های تجربی توانسته‌اند که شوری نهایی را در اعمق خاک

جدول (۹): ارزیابی آماری بین داده‌های مشاهداتی و داده‌های حاصل از مدل‌های نظری

TPTM	SRM	SR _m	Depth of (cm)soil
۰/۰۳	۰/۰۳	۰/۰۵	۰-۲۵
۰/۹۷	۰/۹۷	۰/۹۹	R^2
۰/۸۸	۱/۱	۰/۵۸	RMSE
۰/۳۱	۰/۵۱	۰/۹۴	R^2
۲/۱۵	۲/۲۶	۲/۲۱	RMSE
۰/۵۱	۰/۷۰	۰/۷۸	R^2
۳/۴۷	۳/۴۲	۰/۹۴	RMSE
۰/۶۰	۰/۷۵	۰/۹۴	R^2

خاک‌ها قابلیت شوری و سدیم‌زادایی دارند به این صورت که کلاس شوری نیم‌خر خاک از کلاس شوری و قلایایت_۲A_۲ به کلاس شوری S₁A_۱ تقلیل یافت. همچنین مشخص شد مدل‌های نظری شوری نهایی را با دقت بیشتری نسبت به مدل‌های تجربی در منطقه مورد مطالعه پیش‌بینی می‌کنند. در پیش‌بینی شوری و قلایایت نهایی خاک بین مدل‌های

نتیجه‌گیری

خاک‌های مورد مطالعه تحت تأثیر شوری و سدیمی بودن به خاک‌های غیر قابل کشت یا با کیفیت پایین تبدیل شده‌اند. از طریق آبشویی صورت گرفته به روش غرقاب متناوب در پژوهش انجام گرفته مشخص شد که این

بودن نتایج حاصل برای تمام منطقه، پیشنهاد می‌گردد آزمایش‌های آبشویی و مقایسه داده‌های صحرایی با مدل‌های تجربی و همچنین مدل‌های نظری در نقاط بیشتری از منطقه انجام شود.

قدردانی

این پژوهش با حمایت مالی معاونت پژوهشی دانشگاه زابل با کد پژوهانه UOZ-GR-7644 انجام شد که بدین‌وسیله از آن تشکر و قدردانی می‌گردد.

تجربی تفاوت چندانی نبود و از بین مدل‌های ذکر شده در تحقیق مدل پذیرا و کشاورز (۱۹۹۸) عملکرد بهتری داشت از بین مدل‌های نظری مدل مخزن منفرد نسبت به داده‌های مشاهداتی بهترین عملکرد را داشت. منحنی‌های شوری‌زدایی و سدیم‌زدایی نشان داد که شستشوی املح با شبیه سریعی انجام گرفته است و بهترین عملکرد در تیمار ۱۰۰ سانتی‌متر اتفاق افتاده است. البته در اعمق کمتر کاربرد تیمارهای ۲۵، ۵۰ و ۷۵ سانتی‌متر آب نیز عملکرد قابل قبولی داشته‌اند ولی در نهایت برای کل عمق ۱۰۰ سانتی‌متر پروفیل خاک تیمار D با کاربرد ۱۰۰ سانتی‌متر آب عملکرد بهتر داشت. با توجه به اینکه آزمایشات آبشویی در این تحقیق، در یک مزرعه کوچک و در یک نقطه از خاک‌های این منطقه انجام‌شده است، بهمنظور جامع و کاربردی

منابع

- اسدی، ص. همایی، م. پذیرا، ۱۳۹۱.۱. مدل‌سازی آب آبشویی مورد نیاز برای بهسازی خاک‌های شور. نشریه حفاظت منابع آب و خاک، دوره ۲، شماره ۲، ص ۶۵-۸۳.
- بروجنی، د. بابازاده، ح. پذیرا، ا. پلوس، ۱۴۰۱. ۱۴۰۱. کاربرد مدل فیزیکی در شبیه سازی روش غرقاب دائم و متناوب خاک‌های شور و سدیمی. علوم و مهندسی آبیاری، دوره ۴۵، شماره ۱، ص ۴۹-۶۴.
- پذیرا، ا. کشاورز، ع. ۱۳۷۸. بررسی و تعیین آب مورد نیاز اصلاح خاک‌های شور و سدیمی اراضی جنوب شرقی استان خوزستان، مجله تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی، سال ۴، شماره ۱۶، ص ۱-۱۳.
- رضائیان، ز. پذیرا، ا. پناهپور، ا. ظهراوی، ن. ۱۳۹۶. مقایسه روش‌های مختلف آبشویی نمک‌های محلول از نیم‌رخ خاک‌های شور و سدیمی. فصلنامه تخصصی علوم و مهندسی آب، سال ۷، شماره ۱۵، ص ۹۲-۷۹.
- رنجران، ن. غلامی، ع. پناهپور، ۱۳۹۵. بررسی مدل‌های مختلف تجربی و نظری آبشویی بر شستشوی املح و سدیم در خاک‌های شور استان خوزستان. همایش ملی آب و سازه‌های هیدرولیکی، ۱۱ اسفند ۱۳۹۵، صفحه ۱۳-۱۱.
- سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، ۱۳۸۵. راهنمای کاربرد مدل‌های تجربی و نظری آبشویی نمک‌های خاک‌های شور. نشریه شماره ۳۵۹
- کپورچال، ص. همایی، م. پذیرا، ۱۳۹۱.۱. مدل‌سازی آب آبشویی مورد نیاز برای بهسازی خاک‌های شور. نشریه حفاظت منابع آب و خاک، سال ۲، ص ۶۵-۸۳.
- سلطانی، ر. ۱۳۸۷. واسنجی مدل‌های تجربی آبشویی خاک‌های شور در مزرعه آموزشی دانشگاه زابل. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشکده کشاورزی دانشگاه زابل.
- محمدزاده، م. همایی، م. اسدی کپورچال، ص. اسکندری، م. ۱۳۹۹. ارزیابی کارایی مدل‌های نظری آبشویی املح خاک در دشت آزادگان. مهندسی آبیاری و آب ایران، شماره ۱۰، ص ۱۴۴-۱۶۶.
- مشعل، م. دانشور، م. امامی، س. و راوی پور، م. ۱۳۹۲. ارزیابی مدل‌های نظری آبشویی املح خاک. مدیریت آب و آبیاری، دوره ۳، شماره ۱، ص ۱۳۴-۱۲۱.

- Anapali, O., Shahin, V. Oztas, T. and Hanay, A. 2001. Defining effective salt leaching regions between drains. *Turk. J. agric.* 25: 51-56.
- Balkhi, A., Ebrahimian, H., Ghameshlou, A.N. Amini, M. 2022. Modeling of nitrate and ammonium leaching and crop uptake under wastewater application considering nitrogen cycle in the soil. *Model. Earth Syst. Environ.*, <https://doi.org/10.1007/s40808-022-01546-9>.
- Chari MM, Poozan MT, Afrasiab P. 2020. Modeling soil water infiltration variability using scaling. *Biosyst Eng.* 196: 5 6 -6 6.
- Corwin, D.L., Rhoades, J.D. and Simunek, J. 2007. Leaching requirement fore soil salinity control : Steady – state versus transient models. *Agricul , Water Manage.* 90(3):165-180.
- Cote, C.M., Bristow, K.L., and Ross, P.J. 2000. Increasing the efficiency of solute leaching. *Soil Sci. Soc. Am. J.* 43: 1100-1106.
- Dong S., Wang G., Yaohu Kang Y., Ma Q Wan, S. 2022. Soil water and salinity dynamics under the improved drip-irrigation scheduling for ecological restoration in the saline area of Yellow River basin. 264- <https://doi.org/10.1016/j.agwat.2021.107255>.
- Droogers, P., Akbari, M., and Torabi, M. 2000. Exploring field scale salinity using simulation modeling, example for Rudasht area, Isfahan Province, Iran. *IAERI-IWMI Research Reports* 2. 16p.
- Farifte J., Farshad, A., George RJ. 2005. Assessing salt – affected soils using remote sensing, solute modeling , and geophysics. *Geoderma.* 130: 191-206.
- Gee, G. W., & Bauder, J. W. 1986. Particle size analysis, hydrometer methods. In A. Klute (Ed.), *Method of soil analysis: Part 1, physical and mineralogical methods* (pp. 383e411). Madison, WI, USA: American Society of Agronomy and SoilScience Society of America. <https://doi.org/10.2136/sssabookser5.1.2ed.c15>.
- Helalia , S., Anderson, R., Skaggs T., Jirka Simunek, J. 2021. Impact of Drought and Changing Water Sources on Water Use and Soil Salinity of Almond and Pistachio Orchards: 2. Modeling. *Soil Syst.* <https://doi.org/10.3390/soilsystems5040058>
- Katerji N., van Hoorn J.W., Fares,C., Hamdy A., Mastrorilli M.and Oweis T. 2005. Salinity effect on grain quality of two durum wheat varieties differing in salt tolerance.*Agricultural Water Management.* 75:85-91.
- Konuku, F., G.W. Gowing, and D.A. Rose. 2005. Dry drain:A sustainable solution to water logging and salinity problems in irrigation areas. *Agricul, Water Manage.* 83(1):1-12.
- Leffelaar PA, sharma P. 1977. Leaching of a highly saline-sodic soil. *Journal of Hydrology.* 32: 203-218.
- Mohsenifar, K., Pazira, A. and Najafi, P. 2006. Evaluation of different types of leaching models in two pilots of south east Khoozestan province. 18th World Congress of Soil Science, Philadelphia, Pennsylvania, USA, 6 page.
- Pazira, E. and Kawachi, T. 1981. Studies on appropriate depth of leaching water, Iran .A case study. *Journal of Integrated Agricultural Water agricultural production in South Asia.* Agriculture Water Management. 78 (1-2): 136-151.
- Pazira, E., Keshavarz, A. and Torii, K. 1998. Studies on appropriate depth of leaching water, International Workshop on the Use of Saline and Brackish-Water for Irrigation, Indonesia. Reeve, R.C. 1957. The relation of salinity to irrigation and drainage requirements. Third Congress of International Commission on Irrigation and Drainage, Transactions. 5(10): 175-187.
- Rajabzadeh, F., Pazira, E. Mahdian, MH. Mahmoudi, S. and Heidarizadeh, M. 2009. Leaching saline and sodic soils along with reclamation-rotation program in the mid-part of Khuzestan, Iran. *Journal of Applied Science.* 9: 4020-4025.
- Shahriari M., Delbari M., Afrasiab P., Pahlavan-Rad M.R. 2019. Predicting regional spatial distribution of soil texture in floodplains using remote sensing data: A case of southeastern Iran. *Catena.* 182:1-12.